

Jana Černá
753 63 Stráž nad Ludinou

Ing. Bc. Vladimír Vyplělík

753 01 Hranice

Město Hranice
odbor školství, kultury a tělovýchovy
Pernštejnské nám. 1
753 01 Hranice

V Hranicích 30.09.2024

05K17 248793/2024/DTT

MĚSTSKÝ ÚŘAD HRANICE - OŠKT.1.		Č. dop. 0500/20
Došlo:	30. 09. 2024	Zprac.
Č.j.		Ukl. zn.
Příloha:	1/0/0/05	

Návrh na udělení Ceny města Hranic Ing. Pavlu Adlerovi, CSc.

Předkládáme Radě města Hranic návrh na udělení Ceny města Hranice významné osobnosti města Hranic.

Ing. Pavel Adler, CSc. bytem
občanem města Hranic od roku 1971.

Hranice, narozen :

Pavel Adler je absolventem Vysokého učení technického v Brně. Od mládí se věnoval atletice, běhům na střední tratě. S atletikou začínal v Kyjově, později závodil za Zbrojovku Brno či Duklu Banská Bystrica a v době své nejvyšší výkonnosti patřil československé běžecké špičce.

V letech 1983–1997 byl předsedou oddílu atletiky TJ Sigma Hranice a posléze SK Hranice.

V hranické atletice začal působit od roku 1976, kdy po Emilu Moudrém převzal svoji první tréninkovou skupinu mladých atletů 11–15ti letých a sám si založil novou, ještě mladší skupinu.

Sám na to vzpomíná takto:

„A já jsem musel začít vzpomínat na svoje začátky. Jako začínající trenér započít ve svém stylu a s přesvědčením, že to chci dělat, a navíc dělat dobře. Kdo chce zapalovat, musí sám hořet. Snad jsem tehdy hořel. Nebylo mi ani třicet, elánu bylo dost a ambice dříve závodní se přesunuly do trenérských. Nastalo trenérské období v trvání téměř dvaceti let.

Postupně tři tréninkové skupiny a převážně radost s trénováním mládeže. Aktivita ve skupině mladých lidí, zpomalení stárnutí, nadšení i trenérské ambice: Stovky hodin strávených v krásném prostředí na stadionu za Bečvou, v lesích za stadionem či běhy na trasách k Maleníku. Tréninkové tábory, spousta závodů po celé republice, hovory s rodiči, řediteli škol a třídními učiteli, přesvědčování o kladném vlivu sportu na mladé lidi. Také práce na údržbě stadionu, zejména dráhy a sektorů, vybudování tréninkové pilinové dráhy vlastními silami, organizace rekonstrukce Siberovy škvárové dráhy a další. Postupně z mladého trenéra se stával trenér „zkušenější“ a nastupovaly i funkce“.

Odměnou za tuto práci mu byly sportovní výsledky jeho svěřenců, kterým předal nejen lásku k atletice a sportu jako takovému, ale i ke vzdělání, přátelství a čestnosti.

V letech 1983–1997 byl předsedou oddílu atletiky, členem hlavního výboru TJ Sigma Hranice a později jeho místopředsedou. Po osamostatnění SK Hranice byl místopředsedou a následně předsedou SK Hranice. Tehdy přišly povodně v roce 1997. Hrůza a zmar se snad nejvíce projevil na areálu stadionu. Vrstvy bahna, vymleté díry na atletické dráze, povalené zábradlí, zatopená a promáčená tribuna, spousta přivlečeného materiálu a rukou na uvádění všeho do

normálu chybělo. V té době měl rozestavěný dům, ale svůj volný čas věnoval v té době více stadionu, aby se na něm mohlo začít sportovat co nejdříve. Starostí předsedy bylo vždy i zabezpečování finančních prostředků pro vlastní sport a pro udržení areálu alespoň v minimálně přijatelném stavu pro realizaci sportu. Řada jednání o sponzorování, o dotacích, či pomoci ze strany města.

Vedle atletiky se intenzivně věnoval své profesi projektanta vodohospodářských staveb a v tomto odvětví se stal uznávanou kapacitou. V Hranicích založil v roce 1991 úspěšnou společnost VODING HRANICE, spol. s r.o. Jako sídlo firmy zvolil bývalou Andersovu vilu ve Zborovské ulici, která byla po Sametové revoluci v žalostném stavu. Díky jeho nadšení, profesionalitě a estetickému citění je vila dodnes ozdobou města. Byla také městem Hranice v roce 1994 oceněna jako vůbec první Stavba roku.

Dalším počinem, který vedl ke zvelebení centra města byla náročná rekonstrukce bývalé budovy panské palírný a sýpky, posléze Zámecké pivnice v reprezentativní Zámecký hotel (dnes Zlatý orel). Tato stavba byla také v užším výběru pro udělení titulu stavba roku.

Pavel Adler je členem mnoha profesních institucí jako například České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě atd. Je uznávanou kapacitou ve svém oboru, o čemž svědčí jeho bohatá publikační činnost, například v časopisu SOVAK – časopis oboru vodovodů a kanalizací. Zároveň je autorem dvou odborných skript pro Vysoké učení technické v Brně. Před dvaceti lety se stal zakladatelem Vodohospodářské konference Voda Zlín, na které do dnešních dnů přednáší.

Když svoji funkci předsedy oddílu atletiky předal Ing. Bc. Vladimíru Vyplělkovi, na hranickou atletiku nezanevřel. Byl stále členem výboru oddílu atletiky, a hlavně pak jedním z jeho významných sponzorů.

Po odchodu na penzi, i když v případě Pavla Adlera se o nějakém zaslouženém odpočinku nedá hovořit, byl, je a určitě ještě hodně dlouho bude aktivní v mnoha dalších činnostech, které miluje a věnuje jim svůj čas.

Další jeho velkou zálibou a láskou je cestování. Pavel Adler v sobě od mládí nacházel sympatie k Francii a všemu francouzskému. Četl, studoval a informoval se o všem, co souviselo s atmosférou a zvyklostmi v této zemi. Miluje Paříž, kde při svých návštěvách vyhledává souvislosti, které se udály v různých obdobích její existence a její postupné cestě k světové proslulosti. Proto po své prvotině Chříbské pověsti o loupežníku Pečinkovi se tentokrát hranický autor Pavel Adler rozhodl věnovat poněkud vzdálenějším krajům, konkrétně Francii. 22. května 2024 pokřtil v Hranicích svoji druhou knihu: „Francouzské příběhy a humoresky“, v které představuje dvacet osm příběhů, které se odehrávají v Paříži a dalších místech po celé zemi.

Rozmanitost prostředí, příběhů i setkání umožňuje Francii představit v celé její bohaté pestrosti a určité lehkosti.

Víno, které prochází řadou příběhů, je další velkou autorovou láskou, degustace vín ve významných "chauteaux", stejně jako v malých, náhodně objevených rodinných vinařstvích tvořila jednu z významných inspirací při psaní jeho knihy.

Toto je jen stručné shrnutí důvodů, proč udělit Cenu města Hranic Pavlu Adlerovi.

S pozdravem za navrhovatele

